Vir Lev | 5. siječnja 2022.

O čemu govorimo kada govorimo o trans genocidu

Za kapitalističku nacionalnu državu važna je institucija obitelji, samostojna biološki i socijalno reproduktivna jedinica besplatnog socijalnoprodukcijnog rada te biološkog očuvanja nacije. Kiri čuda koji žele onkeg heteronormativne obitelji, i u svojim se zajedničarima mahom ne prokreiraju, ne percipira se ni kao pripadnik, ce iste kulture, te postaju neka vrsta prijetnje očuvanju fabrijanthne nacije i jasno podijeljenim srodstvenim odnosima te strukturama moći. Na tom tragu, tekst donosi teorijske koncepte kojima se preispituje strukturna logika genocidnog nasilja, njegov diskurs i veza s nacionalizmom te normativni artikulacijski okvir koji previda rod i seksualnost kao relevantne faktore genocida nad određenom društvenom skupinom.

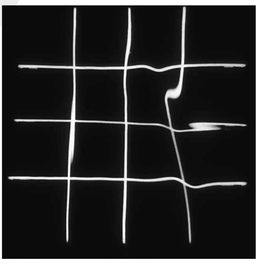

Reflections in water deformed by the spectator. Francois Morellet

Nakon Drugog svjetskog rata nacističkim režimom jedva izvukao Živu glavu, Rafal Lemkin, poljski pravnik židovskog porijekla, posvetio se istraživanju ratnih zvjerstava i nastrima na kojoj je nedovoljnosnost konačnih cijena strahovitude u njima zakrivena implikacijama. U svome djelu Vladavina sila osvrne u okupiranoj Europi, pravnji analizi nacističke vlasti, 1944. godine predložio je novi termin za postrebnu vrstu masovnih zločina, genocid. Brojne definicije pojma koji je odigrao ključnu ulogu tijekom Nürnberškog procesa, kao i sigurničenost njegovog korištenja ubrza, predmet su užih spori- polemika u pravnim, akademskim i aktivističkim krugovima. Budući da se u ovome tematu bavimo pitanjem trans genocida, fokusirat ćemo se na teoretičare, te koji posljednjih trideset/sa godina preispituju koncept i njegove manjkavosti s fokusom na kivi osobe, ne samo kao neprizna- tre- tre historijskih genocida, već i njihov izostanak iz samih definicija.

Opća skupština Ujedinjenih naroda 1948. godine usvojila je Konvenciju o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida, u kojoj je genocid definiran kao „bilo koje od sljedećih djela počinjenо s namjerom da se potpuno ili djelomično uniti nacionalna, etnička, rasna ili vjerska skupina, kao tko je u njoj: a) ubijanje članova skupine; b) nanošenje teške tjelesne ozljede ili duševne boli članovima skupine; c) namjerno podvrgavanje skupine životnim uvjetima kojima je cilju potpuni ili djelomično fizičko uništenje; d) nametanje mjera s namjerom sprječavanja rađanja unutar skupine; e) prisilno prestavljanje djece iz skupine u drugu skupinu".

Ovo je izdvojeni i najrašireniji definicija genocida, obilno početak (a ponekad i kraj) većine debata o pitanju genocida. Na tu ne, dakako, pri utvrđivanju zločina genocida i odredbanjiu kazneneprovnih sankcija počinitelj- ima poziva i Međunarodni kazneni sud.

Čak i kada moralne i etičke implikacije ovog „zločina nad zločinima" ostavimo po strani, preostaju pitanja nastoria tellog utvrđivanja genocidne namjere, kao i kompleksnosti geopolitičkih uloga i kulturnih pristranosti u odlučivanju zaključuje li netko bili imenovano kao genocid ili ne. Strah od narušavanja diplomatskih odnosa, primjerice, kumovao je mnoštvu izbjegavanja eufemističkog pojma etničkog čišćenja. Isto tako, eurocentrizam, rasizam i sva ula drugih opresivnih strategija i mehanizama utjecat će na to hoće li žrtve uopće biti percipirane kao kolektivitet, kao i kolike će raštojno biti shvaćen umišljavanžto nečeg odredenih radnji. Kako je genocid prije svega pravni pojam, karcerlna narav sustava sigleda se i u izostanku prevencijskih mehanizama.

* * *

Matthew Walles, koji se u svojim istraživanjima bavi temama seksualnosti, roda, globalnih kivi politika i sociologije ljudskih prava, u svome radu Genocide and Global Queer Politics analizira je diskurs o genocidu, s naglaskom na postkoloonijalne kontekste. Ukazao je na to da se sušćinski partijarhalni i heteronormativni korijeni nalaze kako u pokretačkoj logici genocida, tako i u analitičkim i kulturnim diskursima o njemu, koji kontinuiranoo isključuju kivi osobe. Jedan je od očitih primjera potonjeg Originza da se ne u Konvenciji o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida kao zaštićene kategorije ne navode rod, seksualna orijentacija ili rodni identitet.

Na istome tragu Lily Nellans, v fokusu Ciljeg istraživačkog rada su međunarodni odnosi, studije genocida te feminističke i kivi teorija, usredotje da je nedostatno zastrtast se na jstarijma pretstavlja i nadje nad kivi osobama genocid i treba li ih uključiti u definiciju raniјih skupina. A Queerteri Genocide Studies, Nellans zarimaju interakcija kvrtista s genocidom i načini na koje je implicirani u genocidu koji odgovaraju zakonskoj definiciji.

U Queering Genocide as a Performance of Heterosexuality, Patrick Vernon, čji je pod poseticen kvr-, feminističkoj i dekolonijalnoj teoriji, genocidu i humanitarnoj intervenciji, analizira primjer genocida koji Mjanmar od 1970-ih nastavno provodi nad etničkom manjinom Rohinđa. Vernon promatra genocidno nasilje kao izvedbu ljuodzaijanjter heterosexualnosti, s obzirom na to da nasira kohezija cijlane zajednice tako da targetira društerne sjcene koje čestu slijede heteronormativnu logiku heterosexualne nuklearne obitelj, binarnog razumijevanja spolarstvaa i monogamnih intimnih odnosa.

Kako ističe i Nellans, reproduktivja skupine, tj. čanova nacionalne države, heteronormativna je jer se nereproduktivni seks smatra ugrozom projekta izgradnje nacionalne države. Logika je vrlo jednostavna: kako bi nacionalna država postojala, moraju postojati članovi te nacije, a njihovo postojanje ovisi o reproduktivja kao osnovna sema obitelj/etaja života. Nacionalističko razumijevanje biološke i društvene reproukcije temelji se na opozicijskim (M vs. Ž) tradicionalnim (M – Ž) seksizmu, a heteronormativnost je neodvojiva od nacionalizma. O čega slijedi da bi projekt izgradnje drržave nerijetko dovedi do isključivanja i opresije kivi osoba kao najočitijih primjera nesprovnog (performirajuće mwksistinta i feminista).

Nellans ukazuje da naglasak na genocidu kao zločinu koji omeća kulturnu i biološku reproukciju może umanjiti zinatiju nasilja nad drzavom ili percipiranо nereproduktivnim članovima skupine, kao this su simoratne i kivi osobe, a s obzirom na to da se definicije genocida popuć Lemkinove temelje na pretpostavci da odredene kulturne skupine imaju sušćinsku vrijednost žbog svojega doprinosa civilizaciji, nije dakle pod do klasizma i etilizma.

Kvir teoretičar Lee Edelman u svojoj knjizi U zimu 2004. godine, No Future: Queer Theory and the Death Drive, tvrdi da je politički sustav kakvog poznajemo uvmjeren prema legitimacji vrijednosti koje se smatraju neupitnima, od kojih izdvaja inherentnu nevinost djece koja izskuje naše otraćnu. Edelman ističe da se politčke raspravе u Cijeni je fokusu zaštita djece bave pitanjem platonskog ideala Djetetа, i to Djeteta u budućnosti, a ne postojeće, stvarne djece. Ovaj fenomen naziva reproduktivnim futurizmom, te tvrdi da je njegova funkcija nametanje ideoloških ograničenja političkom diskursu, očuvanje privilegje heteronormativnosti i onemogućavanje mogućnosti kvir otpora. Studije genocida također su fokusirane na reproduktivni futurizam, a cijane skupine često su konceptualizirane kao organizmi kolektivi, pri čemu se privilegira one koje se smatraju sposobnima za heteronormativno pritodnu (i reproduktivnu).

Iako se slažе s drugim kvir teoretičarima da monogamni heterosexualni par ima privilegiranu ulogu u društvu, Edelman dodaje da Dijete koje kaj bar proizvodi ima nagovještajnih polozaj jer utjelovljuje cilj društvenoga poretka. Naše kolektivne politike, dakle, trebaju biti usmjerene na općno očuvanje ovoga poretka, ne za nas same, već za ovo budoće, imaginarno Dijete. Edelman u kivu, specifčno kvir negativitetu, odnosno odbijanju društvenog i političkog poretka, vidi potencijal za subverziju logike reproduktivnog futurizma. Ne pervazivnosti ideje o sadašnjoj žrtvi za budуće generacije imamo, između ostalog, za zahvaliti i protestantizmu, terijegovom globalnom kulturnom utjecaju kao protejskim kosinjaličima i imperijalizma.

* * *

U ovom kratkom pregledu ključnih koncepata i doprinosa kvir teoretičara i kvir teoretičarki razmatranjima genocida, valjno je još jednom sumirati zašto je institucija obitelji organizirana prema cisno-heterosexualnim društerim grupa, kako bismo razumjeli zašto su postojeće obiteljske hijerarhije i srodnjene ulaze mamaraćja nijesta opresije za vrlinšje genocidnog nasilja.

Za navedeno nam je znaga od presudne važnosti ranije spomenuti koncept heteronormativnosti, uključujući i pitanje seksualnosti, te nebinarno razumijevanje roda. Heteronormativnost, koja podrazumijeva set normirajućih društvenih praksi koje proizlaze iz organizacije tzv. normalne seksualnosti utemeljenu na rodnoj binarnosti i privilegiranju heterosexualnog seksa, prožima brojne aspekte naćaga Života, od nacionalnosti, države, prava, rada, medicine, obrazovanja, trgovine do različitih aspekata kulture. Heteronormativnost ne samo da vodi u podjele između muškaraca i žena, već i podrednosti Žena muškarcima, odnosno dovodi do poljačnavanja svih onih koji se percipiraju da neopravno izražavaju svoju maskulinost ili femininost, dakle kivi osoba.

Zašto nam je navedeno zapravo relevantno za razumijevanje genocidnog nasilja i na koji način heteronormativnost intrinzično vezana uz nacionalizam?

Nellans je nacionalizam definirala kao obiik političkog identiteta koji sadrži dva međusobno povezana cilja – jedan teritorijalni — održati ili postići Državnost, a drugi ideološki – osigurati vjeru u kolektivni identitet.

Brojne / feminističke / i kvir teoretičarke / ukazuju na kaj način i kolike je zapravo grupna reproukcija – i biološka i socijalna – od presudne važnosti za nacionalističku praksu, proces i politiku. Istovremeno, grupna reproukcija u modernoj nacionalnoj drzavi heteronormativna je, jer nereproduktivni seks projekti projektu izgradnje drzave ometaje. Naravno da je ona tražiti načne da disciplinira nereproduktivni seks (ugrožena na pretpostavljenoj prirodnoj binarnosti Žena/femininost i muškarac/maskulinitet, nacionalistička shvaćanja biološke i društerne reproukcije konstruirajo, heterosexualnu vezu kao osnovu seksualne intimnosti, obiteljskoj Životu i grupnoj reproukciji". Dakle, ne možemo odstraniti heteronormativnost iz nacionalizma i izgradnje drzave. Kao rezultat toga, nacionalizam najčešće resulira isključivanjem pripadnika kivi osoba, jednako kao bio heteronormativnost omogućuje rodne uloge i obiteljske hijerarhije koje podržavaju genocidne procese. U konačnici, kako poentira autorica:

> „Kada genocid neutrunno gigoanin je prijet naćen društerosnim poretku, konstruiranom logikom reproukcionog futurizma, time također ohrabrucuje kvir – karakterizirajući perjednake opasnosti i destruktivnim zbog načina na koji budućnost dovodi u pitanje".

Nažime, imajući u vidu da se većina istosopnih pariova ne može biološki reproducirati te da su u kvir osobe kroz povijest percipirane kao nepoželne, a oblikovi koji sredilita kulturnog Života, kvir osobe bez djece također ne igraju toliko važnu ulogu u prenošenju kulturnih normi i obraзaca. Dakle, prožimanje ključne futurističke definicija genocida, „smrt kvir osoba manje su genocidne od smrti nekvir osoba",

Međutim, iako su kvir osobe dosetljivim izostajanje iz istraživanja genocida , danas sa sigurnošću možemo ustvrditi da u svakoj skupini i u svakom vremenskom razdoblju, postoje kvir ljudi koji su neizbježno bili i jesu zahvaćeni genocidnim nasiljem. Ako se sistema da heteronormativnost ima važnu ulogu u stvaranju predusloviа za genocid, možda se možemo nadati i optimističnom opasašom da kivi, sa svojom antikapitalističkom oštricom, može biti i strateška poluga njegove prevencije, ali i prevencije drugih srodnjenih oblika nasilja.

Sponsored project Zdjeca and Kriza: Identitet i politika / Sponsored by Croatian Science Foundation project Zdjeca and Kriza: Identitet i politika / Sponsored by Croatian Science Foundation

TAGOVI: Vir Lev

Vezani tekst

Vir Lev 10. siječnja 2022.

Usta puna djetetine

U kratkom osvrtu na vlastito iskustvo trans djeteta, autor razmatra aktualni val legitimiranje transfobije.

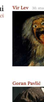

Goran Perić 10. prosinac 2021.

Pozornica kao moralna instituacija

Predstava „Mislić biti ove Bio žetić" na dramaturško-redijsko-izvedbenom polu- stoma- ova- gradžetiskoj- Ivanić-Grad, u koprodukciji s Gradskim pozorištem i kolima Neer duju zanjimiih djeseljica osigurava u društerem Ikonomiema, demontiraju prikori antropofoseh društerenih ulaga, ali i konvencionalnoj senzacionalizmuod kazališnog stvaranja. Postvajuć Ivanić-Grad kao prostor kazališnog stvaranja, Ivana Sršićeva nazivajućeg kazališta kao sveobuhvatnog mora- ralnog i društerno-političkog aparata, kroz osu se predstavu vrata i dimenzija teatšnira, ističu da se obuhvati cijelog, kroz koju se proizvodi kritika, provokacija i intervencija, ali i dešetka tretiranja ljiga, odzuda, iz mjesta govora potlačenih.

Vir Lev 20 prosinac 2021.

Kad ti petero zakonskih prijedloga radi o glavi

Liberalna i neoliberalna logika te pravci obiti, kako u Europi tako i u Hrvatskoj, ne mogu se ne- ne- ne-